

Foreløbig udgave

DOMSTOLENS DOM (Tiende Afdeling)

30. september 2021 (*)

»Præjudiciel forelæggelse – administrativt samarbejde og bekæmpelse af svig vedrørende merværdiafgift (moms) – forordning (EU) nr. 904/2010 – artikel 10-12 – udveksling af oplysninger – afgiftskontrol – frister – udsættelse af afgiftskontrollen ved udveksling af oplysninger – overskridelse af den frist, der er fastsat for meddelelse af oplysninger – indvirkning på lovligheden af afgiftskontrollens udsættelse«

I sag C-186/20,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Najvyšší súd Slovenskej republiky (Den Slovakiske Republiks øverste domstol) ved afgørelse af 5. marts 2020, indgået til Domstolen den 29. april 2020, i sagen

HYDINA SK s.r.o.

mod

Finančná riaditeľstvo Slovenskej republiky,

har

DOMSTOLEN (Tiende Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, M. Ilešič, formanden for Femte Afdeling, E. Regan (refererende dommer), og dommer I. Jarukaitis,

generaladvokat: G. Pitruzzella,

justitssekretær: ekspeditionssekretær M. Ferreira,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 21. april 2021,

efter at der er afgivet indlæg af:

- HYDINA SK s.r.o. ved advokát M. Kvasňovský,
- den slovakiske regering ved B. Ricziová, som befuldmægtiget,
- den tjekkiske regering ved M. Smolek, O. Serdula og J. Vlášil, som befuldmægtigede,
- Europa-Kommissionen ved J. Jokubauskaitis og A. Tokár, som befuldmægtigede,

og idet Domstolen efter at have hørt generaladvokaten har besluttet, at sagen skal pådømmes uden forslag til afgørelse,

afsagt følgende

Dom

1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 10 i Rådets forordning (EU) nr. 904/2010 af 7. oktober 2010 om administrativt samarbejde og bekæmpelse af svig vedrørende merværdiafgift (EUT 2010, L 268, s. 1).

2 Anmodningen er blevet indgivet i forbindelse med en tvist mellem HYDINA SK s.r.o. og Finan?né riadite?stvo Slovenskej republiky (Den slovakiske Republiks finansdirektorat) (herefter »finansdirektoratet«) vedrørende en afgiftskontrol foretaget som følge af en ansøgning om fradrag af merværdiafgift (moms) på levering af varer.

Retsforskrifter

EU-retten

3 5., 7., 8. og 25. betragtning til forordning nr. 904/2010 har følgende ordlyd:

»(5) Foranstaltninger med henblik på afgiftsharmonisering, som træffes for at fuldføre det indre marked, bør omfatte indførelse af en fælles ordning for samarbejde mellem medlemsstaterne, særlig vedrørende udveksling af oplysninger, hvorved medlemsstaternes kompetente myndigheder skal yde hinanden gensidig bistand og samarbejde med [Europa-]Kommissionen med henblik på at sikre en korrekt anvendelse af moms på leveringer af varer og tjenesteydelser, på erhvervelse inden for Fællesskabet af varer og på import af varer.

[...]

(7) Med henblik på opkrævningen af det skyldige afgiftsbeløb bør medlemsstaterne samarbejde om at hjælpe til at sikre en korrekt momsansættelse. De skal derfor ikke alene sikre en korrekt anvendelse af afgiftsbeløb, der er skyldige på deres eget område, men bør også yde bistand til andre medlemsstater for at sikre en korrekt anvendelse af afgiftsbeløb, som er knyttet til en aktivitet, der udføres på deres eget område, men som er skyldige i en anden medlemsstat.

(8) Kontrollen af, om momsen anvendes korrekt i forbindelse med grænseoverskridende transaktioner, der er afgiftspligtige i en anden medlemsstat end den, hvor leverandøren er etableret, afhænger i mange sager af oplysninger, som etableringsmedlemsstaten råder over eller som langt lettere kan indhentes af denne medlemsstat. Effektiv kontrol af sådanne transaktioner er derfor afhængig af, at etableringsmedlemsstaten indsamler eller er i stand til at indsamle nævnte oplysninger.

[...]

(25) De frister, der er fastlagt i denne forordning med henblik på meddelelse af oplysninger, skal forstås som maksimumsfrister, der ikke må overskrides, idet princippet er, at oplysninger, der allerede er til rådighed for den bistandssøgte medlemsstat, skal meddeles straks, for at samarbejdet kan være effektivt.«

4 Forordningens artikel 1, stk. 1, fastsætter:

»Ved denne forordning fastsættes de vilkår, hvorunder de kompetente myndigheder, der i medlemsstaterne er ansvarlige for anvendelsen af momslovgivningen, skal samarbejde med de kompetente myndigheder i de øvrige medlemsstater og med Kommissionen for at sikre overholdelsen af denne lovgivning.

Med henblik herpå fastsættes der regler og procedurer, som giver medlemsstaternes kompetente myndigheder mulighed for at samarbejde og udveksle alle nødvendige oplysninger indbyrdes med henblik på at foretage en korrekt momsansættelse, kontrollere, at momsen anvendes korrekt, navnlig i forbindelse med transaktioner inden for Fællesskabet, og bekæmpe momssvig. Der fastsættes især regler og procedurer, som giver medlemsstaterne mulighed for at indsamle og udveksle de nævnte oplysninger elektronisk.«

5 Forordningens artikel 10 bestemmer:

»Den bistandssøgte myndighed meddeler de i artikel 7 og 9 omhandlede oplysninger hurtigst muligt og senest tre måneder efter datoen for modtagelsen af anmodningen.

I tilfælde, hvor de pågældende oplysninger allerede er til den bistandssøgte myndigheds rådighed, nedsættes fristen til højst en måned.«

6 Samme forordnings artikel 11 har følgende ordlyd:

»For særlige kategorier af tilfælde kan den bistandssøgte og den bistandssøgende myndighed aftale andre frister end dem, der er fastsat i artikel 10.«

7 Artikel 12 i forordning nr. 904/2010 bestemmer:

»Når den bistandssøgte myndighed ikke er i stand til at besvare anmodningen inden for den fastsatte frist, underretter den omgående skriftligt den bistandssøgende myndighed om årsagerne til, at fristen ikke kan overholdes, og om, hvornår den mener, den rimeligvis vil kunne besvare anmodningen.«

Slovakisk ret

8 Artikel 3, stk. 2, andet punktum, i zákon ?. 563/2009 Z. z. o správe daní (da?ový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov (lov nr. 563/2009 om skatteforvaltning (skatte- og afgiftsprocesloven) og om ændring af visse andre love) af 1. december 2009 i den affattelse, der finder anvendelse på tvisten i hovedsagen (herefter »skatte- og afgiftsprocesloven«) har følgende ordlyd:

»Skatte- og afgiftsmyndigheden er forpligtet til at undersøge ethvert forhold, der er genstand for opkrævning af skatter og afgifter, at behandle dem uden unødigt ophold og uden unødigt forsinkelse og anvende de bedst egnede midler for at foretage en korrekt skatte- og afgiftsansættelse samt -opkrævning.«

9 Skatte- og afgiftsproceslovens artikel 46, stk. 10, fastsætter:

»Fristen for gennemførelse af en afgiftskontrol er på højst et år regnet fra datoen for kontrollens påbegyndelse. I tilfælde af udsættelse af afgiftskontrollen finder artikel 61 tilsvarende anvendelse.«

10 Lovens artikel 61, stk. 1, litra b), bestemmer:

»Skatte- og afgiftsmyndigheden kan udsætte skatte- eller afgiftskontrollen, hvis der er indledt en kontrol vedrørende en anden afgørende omstændighed med henblik på at træffe afgørelse, eller hvis det er nødvendigt at indhente oplysninger på en måde, der er fastsat i særlovgivningen.«

11 Denne artikel 61, stk. 1, litra b), indeholder en fodnote 21a, der som eksempel på en sådan særlovgivning nævner zákon ?. 442/2012 Z. z. o medzinárodnej pomoci a spolupráci pri správe

daní (lov nr. 442 om international bistand og internationalt samarbejde på skatteopkrævningsområdet) af 5. december 2012 og forordning nr. 904/2010.

12 Lovens artikel 61, stk. 5, bestemmer:

»I tilfælde af udsættelse af skatte- eller afgiftskontrollen ophører de i denne lov fastsatte frister med at løbe.«

Twisten i hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

13 I løbet af afgiftsperioden december 2013 fremsatte sagsøgeren i hovedsagen, et selskab med hjemsted i Slovakiet, krav om, at selskabet havde ret til at fradrage moms på leveringer af de kødprodukter, der var angivet på fakturaer udstedt af ARGUS Plus spol. s. r.o., ligeledes med hjemsted i denne medlemsstat.

14 Daťový úrad Prešov (skatte- og afgiftsmyndigheden i Prešov, Slovakiet) (herefter »skatte- og afgiftsmyndigheden«) indledte en afgiftskontrol for at fastslå, om denne ret og den tilsvarende ansøgning om tilbagebetaling af overskydende moms, eller en del heraf, for denne afgiftsperiode kunne imødekommes.

15 For at prøve, om betingelserne for at opnå ret til momsfradrag var opfyldt, traf skatte- og afgiftsmyndigheden betydelige foranstaltninger med henblik på bevisførelse for at bekræfte, at der bestod en forbindelse mellem ARGUS Plus og sagsøgeren i hovedsagen. I denne henseende udsatte skatte- og afgiftsmyndigheden i to omgange afgiftskontrollen vedrørende sagsøgeren i hovedsagen på grund af de anmodninger om oplysninger, som den havde sendt til de respektive kompetente myndigheder i de to medlemsstater i overensstemmelse med den procedure, der er fastsat i forordning nr. 904/2010, med henblik på at afgøre, om de varer, som ARGUS Plus havde faktureret sagsøgeren i hovedsagen, faktisk var blevet leveret.

16 Den første anmodning om oplysninger blev indgivet til de kompetente myndigheder i Republikken Polen, som var den medlemsstat, hvor ARGUS Plus havde købt varerne, hvilket medførte, at afgiftskontrollen blev udsat i perioden fra den 26. august 2014 til den 11. marts 2015, idet skatte- og afgiftsmyndigheden først bragte denne udsættelse til ophør efter modtagelsen af de polske myndigheders svar, som fandt sted efter udløbet af den frist på tre måneder, der er fastsat i artikel 10 i forordning nr. 904/2010. Forordningens artikel 11 og 12 blev heller ikke anvendt.

17 Den anden anmodning om oplysninger blev indgivet til de kompetente myndigheder i Ungarn med henblik på at få udleveret afhøringsprotokollen for den ungarske statsborger, der drev ARGUS Plus, hvilket atter medførte, at afgiftskontrollen blev udsat i perioden fra den 20. april til den 1. juli 2015.

18 Efter afslutningen af denne kontrol konkluderede skatte- og afgiftsmyndigheden, at sagsøgeren i hovedsagen ikke havde fremlagt noget bevis, der kunne godtgøre, at ARGUS Plus i løbet af afgiftsperioden december 2013 faktisk havde leveret de varer, der var angivet på de fakturaer, som var blevet fremlagt for denne myndighed. Den fastslog, at ARGUS Plus i denne afgiftsperiode ikke havde udøvet nogen reel økonomisk virksomhed, at selskabet ikke faktisk havde erhvervet retten til som ejer at råde over disse varer, og at det følgelig ikke havde kunnet levere de nævnte varer til andre afgiftspligtige personer.

19 På denne baggrund traf skatte- og afgiftsmyndigheden den 30. maj 2016 en afgørelse, hvorved den for nævnte afgiftsperiode fastslog en momsdifference på 174 699,33 EUR for sagsøgeren i hovedsagen.

20 Sidstnævnte påklagede denne afgørelse. Ved afgørelse af 17. oktober 2016 opretholdt finansdirektoratet afgørelsen fra skatte- og afgiftsmyndigheden.

21 Sagsøgeren i hovedsagen anlagde sag ved Krajský súd v Prešove (den regionale ret i Prešov, Slovakiet) til prøvelse af finansdirektoratets afgørelse. I forbindelse med dette søgsmål gjorde denne bl.a. gældende, at den samlede varighed af afgiftskontrollen var uforholdsmæssigt lang. Sagsøgeren i hovedsagen fremhævede, at ifølge skatte- og afgiftsproceslovens artikel 46, stk. 10, må varigheden af afgiftskontrollen ikke overstige et år regnet fra indledningen af denne procedure. I den foreliggende sag var afgiftskontrollen imidlertid blevet indledt den 21. marts 2014 og afsluttet den 7. december 2015.

22 Ved dom af 18. januar 2018 gav Krajský súd v Prešove (den regionale ret i Prešov) ikke sagsøgeren i hovedsagen medhold i sagen. Med hensyn til varigheden af afgiftskontrollen anførte denne ret, at det fremgår af skatte- og afgiftsproceslovens artikel 61, stk. 5, at den i denne lovs artikel 46, stk. 10, fastsatte frist, i tilfælde af udsættelse af afgiftskontrollen, ophører med at løbe, hvilket betyder, at der med henblik på beregningen af denne frist ikke tages hensyn til den periode, hvor afgiftskontrollen er blevet udsat. Idet afgiftskontrollen i hovedsagen var blevet udsat på grund af de to anmodninger om oplysninger indgivet på grundlag af forordning nr. 904/2010, fastslog Krajský súd v Prešove (den regionale ret i Prešov), at sagsøgeren i hovedsagens klagepunkt vedrørende varigheden af denne kontrol var ugrundet.

23 Najvyšší súd Slovenskej republiky (Den Slovakiske Republiks øverste domstol), for hvilken der er iværksat appel til prøvelse af denne dom, har for det første anført, at selv om behovet for at indhente oplysninger i henhold til forordning nr. 904/2010 begrundet en udsættelse af afgiftskontrollen, forholder det sig ikke desto mindre således, at de bistandssøgte myndigheder i henhold til denne forordnings artikel 10, sammenholdt med 25. betragtning hertil, skal meddele disse oplysninger inden for en frist på højst tre måneder efter datoen for modtagelsen af den anmodning, som er stilet til dem. I den foreliggende sag er denne frist imidlertid ikke blevet overholdt. Desuden er overskridelsen af den nævnte frist heller ikke blevet afhjulpet i henhold til den procedure, der er fastsat i forordningens artikel 11 og 12, som gør det muligt at forlænge denne frist.

24 Under henvisning til, at fodnote 21a, der er indsat under skatte- og afgiftsproceslovens artikel 61, stk. 1, litra b), henviser til forordning nr. 904/2010 i sin helhed som eksempel på særlovgivning, hvis anvendelse kan begrunde en udsættelse af en afgiftskontrollen, har den forelæggende ret rejst tvivl om, hvorvidt det er muligt dels af denne forordning at udlede en legitim begrundelse for at udsætte afgiftskontrollen, dels at se bort fra forordningens bestemmelser, bl.a. dens artikel 10. Den forelæggende ret er nemlig af den opfattelse, at denne fodnote ikke kan fortolkes således, at den alene giver forordningen den funktion at legitimere en udsættelse af kontrollen, uden at der også skal tages hensyn til de frister, som den fastsætter.

25 For det andet er det ifølge den forelæggende ret nødvendigt at præcisere arten af de forpligtelser, som de i samme forordning fastsatte frister pålægger medlemsstaternes kompetente myndigheder, samt konsekvenserne af deres overskridelse, henset til eventuelle tilsidesættelser i de afgiftspligtige personers rettigheder.

26 Den forelæggende ret er nemlig af den opfattelse, at det, for at afgøre, om varigheden af en afgiftskontrol er lovlig, er nødvendigt at vurdere lovligheden af varigheden af en udsættelsesperiode, herunder med hensyn til proportionalitetsprincippet og retssikkerhedsprincippet.

27 På denne baggrund har Najvyšší súd Slovenskej republiky (Den Slovakiske Republiks

øverste domstol) besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»1) Skal 25. betragtning til [forordning nr. 904/2010], hvori der anføres, at »de frister, der er fastlagt i denne forordning med henblik på meddelelse af oplysninger, skal forstås som maksimumfrister«, fortolkes således, at disse tidsfrister ikke må overskrides, og at overskridelse af disse frister medfører, at udsættelse af en afgiftskontrol ikke er lovlig?

2) Medfører den manglende overholdelse af fristerne for gennemførelse af den internationale informationsudveksling, der fremgår af [forordning nr. 904/2010], en følge (sanktion) for den bistandssøgte og den bistandssøgende myndighed?

3) Kan international udveksling af oplysninger, der bevirker overskridelse af de frister, der fremgår af [forordning nr. 904/2010], udgøre et ulovligt indgreb i en afgiftspligtig persons rettigheder?»

Om de præjudicielle spørgsmål

28 Med sine tre spørgsmål, som skal behandles samlet, ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om artikel 10 i forordning nr. 904/2010, sammenholdt med 25. betragtning hertil, skal fortolkes således, at den fastsætter frister, hvis overskridelse kan påvirke lovligheden af en afgiftskontrol, hvorom der er fastsat bestemmelse i den bistandssøgende medlemsstats nationale ret, indtil den bistandssøgte medlemsstat har meddelt de oplysninger, der er anmodet om inden for rammerne af den mekanisme for administrativt samarbejde, der er indført ved denne forordning.

29 I denne henseende bemærkes, at det følger af Domstolens faste praksis, at der ved fortolkningen af en EU-retlig bestemmelse ikke blot skal tages hensyn til dennes ordlyd, men også til den sammenhæng, hvori den indgår, og til de mål, der forfølges med den ordning, som den udgør en del af (jf. bl.a. dom af 6.10.2020, Jobcenter Krefeld, C-181/19, EU:C:2020:794, præmis 61 og den deri nævnte retspraksis, og af 24.3.2021, A, C-950/19, EU:C:2021:230, præmis 34).

30 Hvad angår ordlyden af artikel 10 i forordning nr. 904/2010 fastsætter denne bestemmelse, at den bistandssøgte myndighed skal meddele de oplysninger, som den bistandssøgende myndighed har anmodet om, hurtigst muligt og senest tre måneder efter datoen for modtagelsen af anmodningen, idet denne frist nedsættes til højst en måned i tilfælde, hvor de pågældende oplysninger allerede er til den bistandssøgte myndigheds rådighed.

31 Som det fremgår af 25. betragtning til denne forordning, fastsætter denne artikel 10 følgelig de maksimale frister, inden for hvilke den bistandssøgende myndighed skal give den bistandssøgende myndighed de oplysninger, som sidstnævnte har anmodet om.

32 I overensstemmelse med den retspraksis, der er nævnt i nærværende doms præmis 29, er det imidlertid, med henblik på at fastlægge rækkevidden af artikel 10 i forordning nr. 904/2010, nødvendigt ligeledes at tage hensyn til forordningens artikel 11 og 12, som sammen med denne artikel 10 udgør afdeling 2 i forordningens kapitel II med overskriften »Frist for meddelelse af oplysninger«.

33 I denne henseende fastsætter artikel 11 i forordning nr. 904/2010, at for særlige kategorier af tilfælde kan den bistandssøgte og den bistandssøgende myndighed aftale andre frister end dem, der er fastsat i nævnte artikel 10. Hvad angår forordningens artikel 12 bestemmer denne, at når den bistandssøgte myndighed ikke er i stand til at besvare anmodningen inden for den fastsatte frist, skal den omgående skriftligt underrette den bistandssøgende myndighed om årsagerne til, at fristen ikke kan overholdes, og om, hvornår den mener, den rimeligvis vil kunne

besvare anmodningen.

34 Det fremgår af disse bestemmelser, at EU-lovgiver udtrykkeligt har tilsigtet at give medlemsstaternes kompetente skatte- og afgiftsmyndigheder mulighed for at besvare en anmodning om oplysninger efter udløbet af de frister, der er fastsat i artikel 10 i forordning nr. 904/2010.

35 Det fremgår i øvrigt ligeledes af artikel 11 og 12 i forordning nr. 904/2010, at de frister, der er fastsat i denne forordnings artikel 10, ikke vedrører forholdet mellem de kompetente skatte- og afgiftsmyndigheder, der skal samarbejde inden for rammerne af den mekanisme, der er indført ved forordningen, og de afgiftspligtige personer, men alene forholdet mellem disse myndigheder. For det første kan de pågældende skatte- og afgiftsmyndigheder i henhold til denne artikel 11 aftale en længere frist, uden at det er fastsat, at de er forpligtede til at høre den pågældende afgiftspligtige person, og for det andet skal den bistandssøgte myndighed i henhold til denne artikel 12 kun give den bistandssøgende myndighed og ikke den afgiftspligtige person, underretning om, at det ikke er muligt at besvare anmodningen inden for den fastsatte frist.

36 Desuden fastsætter hverken artikel 10-12 i forordning nr. 904/2010 eller nogen anden bestemmelse i denne forordning nogen som helst konsekvens i tilfælde, hvor de kompetente skatte- og afgiftsmyndigheder overskrider en af de frister, der følger af anvendelsen af de nævnte artikler, uanset om det er for disse myndigheder eller for de afgiftspligtige personer.

37 Det fremgår således af ordlyden af disse bestemmelser og følgelig af den sammenhæng, hvori denne artikel 10 indgår, at overskridelsen af en af de i bestemmelsen fastsatte frister ikke giver den pågældende afgiftspligtige person nogen rettigheder og ikke har nogen særlige konsekvenser, herunder for så vidt angår lovligheden af udsættelsen af den afgiftskontrol, der er foreskrevet i den bistandssøgende medlemsstats nationale ret, i afventning af, at den bistandssøgte medlemsstat meddeler de ønskede oplysninger.

38 Denne fortolkning underbygges af det formål, der forfølges med forordning nr. 904/2010.

39 Det bemærkes i denne henseende, at i henhold til forordningens artikel 1, stk. 1, har denne forordning til formål at fastsætte de vilkår, hvorunder de kompetente myndigheder, der i medlemsstaterne er ansvarlige for anvendelsen af momslovgivningen, skal samarbejde med de kompetente myndigheder i de øvrige medlemsstater og med Kommissionen for at sikre overholdelsen af denne lovgivning, og med henblik herpå at fastsætte regler og procedurer, som giver disse myndigheder mulighed for at samarbejde og udveksle alle nødvendige oplysninger indbyrdes med henblik på at foretage en korrekt momsansættelse, kontrollere, at denne afgift anvendes korrekt, navnlig i forbindelse med transaktioner inden for Fællesskabet, og bekæmpe svig med denne afgift.

40 Som det fremgår af femte og syvende betragtning til forordning nr. 904/2010 er målet med forordningen således, gennem indførelse af en fælles ordning for samarbejde mellem medlemsstaterne, særligt vedrørende udveksling af oplysninger, at hjælpe til at sikre en korrekt momsansættelse, navnlig for så vidt angår aktiviteter, der udføres på en af medlemsstaternes område, mens den tilknyttede moms er skyldig i en anden medlemsstat. Således som EU-lovgiver har anerkendt i ottende betragtning til denne forordning, afhænger kontrollen nemlig af, om momsen anvendes korrekt i forbindelse med grænseoverskridende transaktioner, der er afgiftspligtige i en anden medlemsstat end den, hvor leverandøren er etableret, i mange sager af oplysninger, som etableringsmedlemsstaten råder over, eller som langt lettere kan indhentes af denne medlemsstat (jf. i denne retning dom af 18.6.2020, KrakVet Marek Batko, C-276/18, EU:C:2020:485, præmis 43).

41 Det skal således fastslås, at forordning nr. 904/2010 tilsigter at muliggøre et administrativt samarbejde med henblik på udveksling af oplysninger, der kan være nødvendige for medlemsstaternes skatte- og afgiftsmyndigheder (dom af 18.6.2020, KrakVet Marek Batko, C-276/18, EU:C:2020:485, præmis 48).

42 Derimod, og da der ikke er udtrykkelige bestemmelser herom i forordning nr. 904/2010, kan denne forordning ikke fortolkes således, at den tillægger afgiftspligtige personer særlige rettigheder (jf. analogt dom af 20.6.2018, Enteco Baltic, C-108/17, EU:C:2018:473, præmis 105 og den deri nævnte retspraksis).

43 Desuden regulerer denne forordning ikke den maksimale varighed af en afgiftskontrol eller betingelserne for udsættelse af en sådan kontrol i tilfælde af, at den i forordningen fastsatte procedure for udveksling af oplysninger indledes. En afgiftspligtig person kan derfor ikke påberåbe sig nævnte forordning for med henvisning til en uforholdsmæssig lang varighed at anfægte lovligheden af udsættelsen af den afgiftskontrol, som den pågældende er genstand for.

44 Henset til samtlige ovenstående betragtninger skal de forelagte spørgsmål besvares med, at artikel 10 i forordning nr. 904/2010, sammenholdt med 25. betragtning hertil, skal fortolkes således, at den ikke fastsætter frister, hvis overskridelse kan påvirke lovligheden af udsættelsen af en afgiftskontrol, hvorom der er fastsat bestemmelse i den bistandssøgende medlemsstats nationale ret, indtil den bistandssøgte medlemsstat har meddelt de oplysninger, der er anmodet om inden for rammerne af den mekanisme for administrativt samarbejde, der er indført ved denne forordning.

Sagsomkostninger

45 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagsomkostningerne. Bortset fra de nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Tiende Afdeling) for ret:

Artikel 10 i Rådets forordning (EU) nr. 904/2010 af 7. oktober 2010 om administrativt samarbejde og bekæmpelse af svig vedrørende merværdiafgift, sammenholdt med 25. betragtning hertil, skal fortolkes således, at den ikke fastsætter frister, hvis overskridelse kan påvirke lovligheden af udsættelsen af en afgiftskontrol, hvorom der er fastsat bestemmelse i den bistandssøgende medlemsstats nationale ret, indtil den bistandssøgte medlemsstat har meddelt de oplysninger, der er anmodet om inden for rammerne af den mekanisme for administrativt samarbejde, der er indført ved denne forordning.

Underskrifter

*– Processprog: slovakisk.